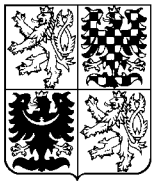
Ročník 2010

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 96 **Rozeslána dne 10. září 2010** **Cena Kč 25,–**

OBSAH:

260. Nález Ústavního soudu ze dne 27. července 2010 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení § 399 odst. 2 části věty druhé za středníkem zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

261. Sdělení Ministerstva dopravy o vydání rozhodnutí o pověření Letecké amatérské asociace České republiky výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení (č. j. 94/2010-220-SP/1)

262. Sdělení Ministerstva dopravy o vydání rozhodnutí o pověření Aeroklubu České republiky výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení (č. j. 94/2010-220-SP/3)

263. Sdělení Ministerstva dopravy o vydání rozhodnutí o pověření Aeroklubu České republiky výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení (č. j. 94/2010-220-SP/2)

260

NÁLEZ

Ústavního soudu

Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl dne 27. července 2010 v plénu složeném z místopředsedkyně soudu Elišky Wagnerové a soudců Stanislava Balíka, Vlasty Formánkové, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného a Michaely Židlické o návrhu Vrchního soudu v Olomouci na zrušení části ustanovení § 399 odst. 2 části věty druhé za středníkem zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon),

takto:

V ustanovení § 399 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), se část věty druhé za středníkem včetně středníku, která zní: „; jestliže se bez omluvy nedostaví nebo neshledá-li insolvenční soud jeho omluvu důvodnou, má se za to, že vzal návrh na oddlužení zpět", ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění

I.
Rekapitulace návrhu

1. Ústavnímu soudu byl dne 3. 7. 2009 doručen návrh Vrchního soudu v Olomouci na zrušení části ustanovení § 399 v odstavci 2 části věty druhé za středníkem zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Napadené ustanovení konstruuje právní fikci zpětvzetí návrhu na oddlužení v případě, že se dlužník bez omluvy nedostaví na schůzi věřitelů svolanou k projednání způsobu oddlužení a k hlasování o jeho přijetí nebo jeho omluvu neshledá insolvenční soud důvodnou. Na toto ustanovení dále navazuje § 394 odst. 2 insolvenčního zákona, dle něhož vezme insolvenční soud zpětvzetí návrhu na vědomí rozhodnutím, které se doručuje osobě, která návrh podala, dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru, a § 396 odst. 1 insolvenčního zákona, dle něhož je důsledkem zpětvzetí návrhu na oddlužení řešení úpadku dlužníka konkursem. Ústavní soud nálezem sp. zn. Pl. ÚS 42/08 ze dne 21. 4. 2009 zrušil část ustanovení § 394 v odstavci 2 části věty za středníkem, které znělo: „odvolání proti němu není přípustné". Tento nález byl vyhlášen ve Sbírce zákonů dne 9. 6. 2009 pod č. 163/2009 Sb.

2. Navrhovatel uvedl, že vede pod sp. zn. KSOS 16 INS 4988/2008, 2 VSOL 87/2009 insolvenční řízení, v němž insolvenční soud aplikoval § 394 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 8. 6. 2009, a dále ustanovení § 369 odst. 1 (zjevně míněn § 396 odst. 1) a § 399 odst. 2 téhož předpisu. Insolvenční řízení bylo zahájeno u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud") dne 8. 12. 2008, přičemž dlužník podal společně s insolvenčním návrhem i návrh na povolení oddlužení. Krajský soud usnesením ze dne 20. 1. 2009 č. j. KSOS 16 INS 4988/2008-A-9 zjistil úpadek dlužníka, ustanovil insolvenčního správce a povolil řešení úpadku oddlužením. Současně nařídil na den 5. 3. 2009 přezkumné jednání, které se mělo konat v 9:00 hod. v sídle krajského soudu, a na shodné datum a místo svolal i schůzi věřitelů, která měla proběhnout bezprostředně po ukončení přezkumného jednání. Přestože byl dlužník řádně předvolán, na schůzi věřitelů se dne 5. 3. 2009 bez omluvy nedostavil. Krajský soud proto vydal téhož dne usnesení č. j. KSOS 16 INS 4988/2008-B-12, kterým vzal na vědomí zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení, prohlásil na majetek dlužníka

konkurs a rozhodl, že konkurs bude projednáván jako nepatrný. Toto rozhodnutí napadl dlužník v plném rozsahu odvoláním, v němž tvrdil, že mu v účasti na schůzi věřitelů zabránil jeho špatný zdravotní stav, což prokazoval potvrzením praktického lékaře ze dne 10. 3. 2009. Po navrhovateli dlužník žádal, aby usnesení o prohlášení konkursu na jeho majetek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, případně aby navrhovatel sám rozhodl o oddlužení splátkovým kalendářem. Bez významu dle navrhovatele není ani obsah úředního záznamu, vyhotoveného po skončení schůze věřitelů insolvenčním soudcem, dle kterého byl dne 5. 3. 2009 v 10:00 hod. dlužník přítomen v advokátní kanceláři Mgr. K. v Šumperku, kde sdělil, že měl za to, že se přezkumné jednání i schůze věřitelů uskuteční u Okresního soudu v Šumperku.

3. Navrhovatel konstatoval, že Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/08 vyslovil právní názor, že protiústavnost ustanovení § 394 odst. 2 insolvenčního zákona, části věty za středníkem, spočívala v jeho aplikačním propojení na zjevně protiústavní část § 399 odst. 2 (větu za středníkem) insolvenčního zákona, která zní: „jestliže se bez omluvy nedostaví nebo neshledá-li insolvenční soud jeho omluvu důvodnou, má se za to, že vzal návrh na oddlužení zpět". Ústavní soud v citovaném nálezu zdůraznil, že jednou ze základních zásad ovládajících civilní proces je zásada dispoziční. Zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení je dispozitivním úkonem dlužníka a z jeho povahy vyplývá, že nemůže být obsahem právní fikce, tj. nemůže být stanoveno, že dlužník vzal návrh zpět, ačkoliv tak fakticky neučinil. Fikce zpětvzetí návrhu konstruovaná ustanovením § 399 odst. 2 části věty druhé za středníkem insolvenčního zákona je proto dle citovaného nálezu v rozporu s povahou civilního procesu.

4. Z čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky vyplývá obecným soudům povinnost rozhodovat v souladu s právním názorem vysloveným v nálezu Ústavního soudu, a to nejen v konkrétní věci, jíž se nález týkal, ale rovněž ve věcech, v nichž jsou řešeny otázky podobné či totožné. Povinnost následovat při rozhodování dalších případů téhož druhu „ratio decidendi", tedy vyložená a aplikovaná nosná právní pravidla (rozhodovací důvody) obsažená v nálezu, akcentoval Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 252/04 ze dne 25. 1. 2005 (N 16/36 SbNU 173). Navrhovatel tedy reflektoval právní názor stran fikce zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení vyslovený v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/08.

5. Na podporu argumentů obsažených v předmětném nálezu navrhovatel odkázal na úpravu zpětvzetí návrhu obsaženou v § 96 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „občanský soudní řád"), ve vztahu k němuž judikatorní praxe dovodila, že ke zpětvzetí návrhu může dojít pouze prostřednictvím úkonu, z něhož neplynou žádné pochybnosti o jeho obsahu a smyslu, a je tedy zcela nepochybné, že účastník řízení na projednání svého návrhu, resp. jeho části, nemá zájem a je srozuměn s tím, že o tomto návrhu nebude soudem rozhodováno. Zatímco občanský soudní řád předpokládá srozumitelný a určitý projev vůle, prostý jakýchkoliv podmínek, insolvenční zákon umožňuje, aby nastoupily účinky zpětvzetí, aniž by projev vůle dlužníka tyto podmínky splňoval.

6. Z takto vymezených důvodů dospěl navrhovatel k závěru, že ustanovení § 399 odst. 2 části věty druhé za středníkem insolvenčního zákona je v rozporu s čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále též jen „Listina"). Jestliže je dispoziční oprávnění účastníka řízení nahrazeno právní fikcí, v jejímž důsledku dochází na základě nečinnosti účastníka či dokonce toliko na základě hodnotící úvahy soudu k zastavení celého řízení, je taková konstrukce dle navrhovatele rovněž v rozporu s čl. 2 odst. 3 Listiny. Navrhovatel tedy v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu") předložil věc Ústavnímu soudu, aby svým nálezem ustanovení § 399 odst. 2 části věty druhé za středníkem insolvenčního zákona zrušil dnem, který v nálezu určí.

7. V závěru navrhovatel poukázal na skutečnost, že insolvenční řízení nelze přerušit a že účinky prohlášení konkursu na majetek dlužníka nastaly zveřejněním příslušného rozhodnutí v insolvenčním rejstříku, a navrhl, aby Ústavní soud projednal jeho návrh jako naléhavý ve smyslu § 39 zákona o Ústavním soudu, neboť dalším postupem v rámci konkursního řízení může dojít ke změnám, které dlužníkovi znemožní původně povolené oddlužení. Nadto může mít dle navrhovatele rozhodnutí o tomto návrhu, bude-li mu vyhověno, význam i pro insolvenční řízení dalších dlužníků.

II.
Průběh řízení a rekapitulace vyjádření účastníků řízení

8. V souladu s § 69 zákona o Ústavním soudu vyzval Ústavní soud Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky a Senát Parlamentu České republiky, aby se k návrhu vyjádřily.

9. Poslanecká sněmovna prostřednictvím svého předsedy Ing. Miloslava Vlčka sdělila, že návrh insolvenčního zákona byl projednán v prvém čtení dne 26. 10. 2005 jako tisk 1120 a následně byl přikázán ústavně právnímu výboru, který se jím zabýval na svém zasedání dne 1. 12. 2005 a 20. 1. 2006, přičemž jej doporučil schválit ve znění komplexního pozměňovacího návrhu, obsaženého v usnesení výboru č. 235 (tisk 1120/1), kterým byl nově upraven i § 399 odst. 2 insolvenčního zákona. Druhé čtení návrhu proběhlo dne 27. 1. 2006 a pozměňovací návrhy v něm přednesené byly zpracovány jako tisk 1120/2. Návrh zákona byl schválen ve třetím čtení dne 8. 2. 2006 ve znění komplexního pozměňovacího návrhu ústavně právního výboru a dalších pozměňovacích návrhů. Zákon byl následně podepsán příslušnými ústavními činiteli a vyhlášen ve Sbírce zákonů pod č. 182/2006 Sb. Předmětné ustanovení nebylo pozdějšími novelizacemi tohoto předpisu dotčeno.

10. Senát Parlamentu České republiky v této souvislosti uvedl, že návrh zákona, jehož ustanovení bylo navrženo ke zrušení, mu byl postoupen dne 28. 2. 2006 a organizační výbor jej jako tisk č. 288 přikázal k projednání ústavně-právnímu výboru a výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Návrh byl oběma výbory projednán dne 15. 3. 2006, resp. 22. 3. 2006, přičemž oba shodně doporučily přijetí zákona ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou. Návrh zákona byl Senátem schválen na jeho 10. schůzi jako usnesení č. 416 ze dne 30. 3. 2006, z 54 přítomných senátorů a senátorek hlasovalo pro přijetí zákona 49, nikdo nehlasoval proti a 5 přítomných se hlasování zdrželo. K ustanovení, které je předmětem řízení před Ústavním soudem, nebyla vedena žádná diskuse; institutu oddlužení se rozprava týkala pouze co do možnosti jeho uplatnění v případě právnické osoby, která není podnikatelem. V rámci schvalovacího procesu tedy nezazněl žádný názor, jímž by bylo možné tvrzení navrhovatele o protiústavnosti § 399 odst. 2 insolvenčního zákona podpořit, či naopak vyvrátit. Senát projednal návrh zákona v mezích Ústavou České republiky stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem, přičemž vycházel z většinového přesvědčení, že zákon je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a s jejími mezinárodními závazky. Je nyní na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost předmětného ustanovení.

11. Všichni účastníci řízení vyjádřili souhlas s upuštěním od ústního jednání ve smyslu § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.

III.
Dikce napadeného ustanovení právního předpisu

12. Napadené ustanovení insolvenčního zákona zní:

§ 399

[...]

(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Dlužník je povinen zúčastnit se takové schůze osobně a zodpovědět dotazy přítomných věřitelů; jestliže se bez omluvy nedostaví nebo neshledá-li insolvenční soud jeho omluvu důvodnou, má se za to, že vzal návrh na oddlužení zpět.

[...]

IV.
Aktivní legitimace navrhovatele

13. Dle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. Toto oprávnění je dále konkretizováno v § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu, dle něhož může soud u Ústavního soudu podat návrh na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení. Podmínkou meritorního projednání takového návrhu je naplnění dikce čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky v tom smyslu, že se musí jednat o zákon, jehož má být při řešení věci použito, tzn. zákon nebo jeho ustanovení, jež je navrhováno ke zrušení, mají být navrhovatelem přímo aplikovány při řešení konkrétního sporu. Ústavní soud shledal tuto podmínku naplněnou, neboť navrhovatel bude posuzovat důvodnost odvolání dlužníka proti rozhodnutí insolvenčního soudu vydanému právě z důvodu nastoupení účinků zákonné fikce zpětvzetí návrhu obsažené v napadeném ustanovení. Skutečnosti týkající se průběhu insolvenčního řízení si Ústavní soud ověřil ve spise krajského soudu KSOS 16 INS 4988/2008, dostupném v elektronické podobě na adrese https://isir.justice.cz (insolvenční rejstřík).

14. Pouze pro úplnost Ústavní soud poznamenává, že závěr o oprávněnosti navrhovatele není v rozporu s názorem vysloveným v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/08, v němž Ústavní soud konstatoval, že týž navrhovatel nebyl k podání návrhu na zrušení části § 399 odst. 2 insolvenčního zákona aktivně legitimován (bod 22 nálezu). Citovaný právní názor vycházel z konkrétní procesní situace, kdy zrušení předmětného ustanovení nebylo zahrnuto v petitu návrhu a především kdy byla Ústavním soudem posuzována otázka, zda je vůbec v kompetenci navrhovatele o odvolání meritorně rozhodnout. Jinými slovy řečeno, pokud jde o nález sp. zn. Pl. ÚS 42/08, navrhovatel se nacházel v situaci, kdy se musel vypořádat s otázkou přípustnosti odvolání, a nikoliv s otázkou jeho důvodnosti, proto v daném okamžiku napadené ustanovení přímo neaplikoval. V nyní posuzované věci byla ovšem, jak již bylo vyloženo, situace odlišná.

V.
Ústavní konformita legislativního procesu

15. V rámci řízení o návrhu na zrušení zákona či jeho části Ústavní soud zkoumá, zda byl napadený právní předpis přijat a vydán v mezích Ústavou České republiky stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu). Jelikož ústavnost přijetí napadené části insolvenčního zákona nebyla žádným z účastníků řízení zpochybňována, ověřil Ústavní soud ústavní konformitu legislativního procesu toliko formálně z veřejně dostupných zdrojů (http://www.psp.cz), přičemž shledal, že veškeré stanovené postupy byly při přijímání napadeného právního předpisu dodrženy. Ohledně průběhu legislativního procesu lze v plném rozsahu odkázat na rekapitulaci provedenou účastníky řízení (body 9 a 10 tohoto nálezu).

VI.
Právní hodnocení Ústavního soudu

16. Ustanovení § 399 odst. 2 insolvenčního zákona ukládá dlužníkovi, jemuž bylo povoleno oddlužení, povinnost zúčastnit se schůze věřitelů a zodpovědět jejich dotazy; s neomluvenou neúčastí dlužníka zákon spojuje sankci v podobě nastoupení účinků fikce zpětvzetí návrhu. V důsledku uplatnění fikce ztrácí dlužník možnost řešit úpadek oddlužením a je na něj prohlášen konkurs (§ 396 odst. 1 insolvenčního zákona). Zpětvzetí návrhu vezme insolvenční soud na vědomí usnesením (§ 394 odst. 2 insolvenčního zákona).

17. Ústavní soud se již komplexem ustanovení upravujících důsledky zmeškání schůze věřitelů dlužníkem, jemuž bylo povoleno oddlužení, zabýval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/08, publikovaném pod č. 163/2009 Sb., jehož prostřednictvím zrušil ustanovení § 394 v odstavci 2 části věty za středníkem insolvenčního zákona, které vylučovalo odvolání proti usnesení, jímž bylo zpětvzetí návrhu sou-

dem vzato na vědomí. Ústavní soud v citovaném nálezu konstatoval, že se z hlediska zachování práva insolvenčního dlužníka na spravedlivý proces jeví nezbytným, aby proti rozhodnutí soudu vydanému na základě fikce zpětvzetí návrhu dle § 399 odst. 2 insolvenčního zákona existoval opravný prostředek, a to jak za účelem nápravy zjevných přehlédnutí, která se mohou v činnosti soudu vyskytnout (omluva dlužníka je vložena do jiného spisu), tak i z důvodu možné vázanosti nastoupení účinků fikce na hodnotící úsudek insolvenčního soudu (neshledá-li insolvenční soud omluvu důvodnou).

18. Ústavní soud současně podrobil kritice konstrukci zákonné fikce obsažené v § 399 odst. 2 insolvenčního zákona: »Civilní proces spočívá mimo jiné na dvou základních zásadách – zásadě dispoziční a zásadě projednací. Úzký vzájemný vztah soukromého práva hmotného a veřejného občanského práva procesního je nejlépe vyjádřen právě zásadou dispoziční. Smyslem a účelem civilního práva procesního je poskytovat ochranu subjektivním soukromým právům, tj. veřejné občanské procesní právo slouží soukromému právu hmotnému, a pokud tento svůj úkol neplní, ztrácí svůj význam. Vzájemné funkční vazby soukromého práva hmotného, jež je postaveno na autonomii vůle účastníků soukromoprávních vztahů, a veřejného občanského práva procesního se promítají do oblasti práva procesního především prostřednictvím dispoziční zásady, která ovládá civilní proces. Dispoziční zásada představuje specifické promítnutí soukromoprávní autonomie vůle do oblasti civilního procesu. Stranám je dáno, aby svobodně, v souladu se zásadou dispoziční, nakládaly jak řízením, tak i předmětem řízení. Procesní práva, která jsou odvozena ze zásady dispoziční, jsou vyhrazena výlučně nositelům těchto práv formou dispozičních procesních úkonů; z povahy těchto dispozitivních procesních úkonů vyplývá, že nemohou být obsahem právní fikce, tj. nemůže být stanoveno, že někdo vzal návrh zpět, ačkoliv tak neučinil. Právní konstrukce fikce zpětvzetí návrhu na oddlužení je v rozporu s povahou civilního procesu, což platí nejen pro civilní sporný proces, ale pro jakýkoliv druh civilního soudního řízení, tj. i pro insolvenční řízení. Dispoziční právní úkon nemůže být obsahem právní fikce, aniž by tím byla porušena zásada dispoziční, na jejímž základě je civilní proces budován, a v konečném důsledku též zásada autonomie vůle. Jak konstatoval Ústavní soud např. v nálezu sp. zn. I. ÚS 167/04 ze dne 12. 5. 2004 (N 70/33 SbNU 197*), „Autonomie vůle a svobodného individuálního jednání je na úrovni ústavní garantována čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny je třeba chápat ve dvojím smyslu. Ve své první dimenzi představuje strukturální princip, podle něhož lze státní moc vůči jednotlivci a jeho autonomní sféře (včetně autonomních projevů volních) uplatňovat pouze v případech, kdy jednání jednotlivce porušuje výslovně formulovaný zákaz upravený zákonem. Také takový zákaz však musí reflektovat toliko požadavek spočívající v zabránění jednotlivci v zásazích do práv třetích osob a v prosazení veřejného zájmu, je-li legitimní a proporcionální takovému omezení autonomního jednání jednotlivce. Takový princip je pak třeba chápat jako esenciální náležitost každého demokratického právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Podobný obsah má také ustanovení čl. 2 odst. 4 Ústavy. Ve své druhé dimenzi pak působí čl. 2 odst. 3 Listiny jako subjektivní právo jednotlivce na to, aby veřejná moc respektovala autonomní projevy jeho osobnosti, včetně projevů volních, které mají odraz v jeho konkrétním jednání, pokud takové jednání není zákonem výslovně zakázáno. Ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny ve své druhé dimenzi, v níž působí jako základní právo jednotlivce, je pak třeba aplikovat bezprostředně a přímo. V této dimenzi se nejedná o pouhé prozařování jednoduchým právem, nýbrž o subjektivní právo, které působí bezprostředně vůči státní moci. Orgány státní moci jsou proto povinny při aplikaci jednoduchého práva současně normy tohoto práva, v nichž se odráží čl. 2 odst. 3 Listiny a čl. 2 odst. 4 Ústavy jako objektivní ústavní princip, interpretovat rovněž tak, aby nezasáhly do subjektivního práva jednotlivce na autonomii vůle, jež garantuje také čl. 2 odst. 3 Listiny ve své druhé dimenzi.“. Povinnost respektovat autonomii vůle platí nejen pro orgány, které právo interpretují a aplikují, ale bezpochyby též pro zákonodárce. Snaha o urychlování řízení je proto na jedné straně žádoucí, na druhé straně však nemůže nabýt takové podoby, aby tím, že finguje procesní úkon účastníka, mu ve skutečnosti brala možnost jeho svobodného jednání. Proto se ve všech vyspělých právních řádech používají např. instituty domněnek výlučně při zjišťování skutkového stavu, tj. při objasňování a zjišťování rozhodných skutkových okolností. Urychlovací instituty (např. kontumační rozsudek nebo prekluzivní lhůty) se tak užívají výlučně v oblasti, na niž dopadá zásada projednací, a není možné v zájmu urychlování řízení užívat tyto prostředky pro dispozici řízením a předmětem řízení. Funkcí právní fikce není zpravděpodobnění určitých rozhod-

* pozn. red.: Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 33, nález č. 70, str. 197

ných skutečností, tím méně se fikce nemůže vztahovat na základní právo procesní strany disponovat řízením a předmětem řízení (srov. blíže Macur, J. Rozsudek na základě fikce uznání nároku podle ustanovení § 114b o. s. ř. Bulletin Advokacie, č. 2/2002, str. 28–36).« (bod 20 nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/08).

19. Ústavní soud taktéž zdůraznil, že fikce zpětvzetí návrhu na oddlužení je z ústavněprávního hlediska neakceptovatelná tím spíše, že nejde o pouhý procesní úkon, kterým účastník disponuje řízením, ale má zásadní hmotněprávní důsledky pro dlužníka i věřitele (následné prohlášení konkursu). Pouze nedostatek aktivní legitimace navrhovatele v řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 42/08 zabránil Ústavnímu soudu, aby již tehdy zrušil nyní napadenou část ustanovení § 399 odst. 2 insolvenčního zákona (srov. bod 22 citovaného nálezu).

20. Ústavní soud neměl žádný důvod se od výše uvedených závěrů odchýlit, proto konstatoval, že ustanovení § 399 v odstavci 2 části věty druhé za středníkem insolvenčního zákona, jež prostřednictvím fikce zpětvzetí návrhu na oddlužení odnímá účastníku konkursního řízení možnost dispozice s řízením, je v rozporu s čl. 2 odst. 3 Listiny a čl. 2 odst. 4 Ústavy České republiky, jakož i s čl. 36 odst. 1 Listiny, pročež rozhodl dle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu, že se toto ustanovení ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu:
v z. JUDr. **Wagnerová** v. r.
místopředseda

261

SDĚLENÍ

Ministerstva dopravy

Ministerstvo dopravy vydalo dne 19. února 2010 na základě ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí o pověření Letecké amatérské asociace České republiky výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení (č. j. 94/2010-220-SP/1), které nabylo právní moci dne 19. února 2010. Znění uvedeného rozhodnutí je následující:

Ministerstvo dopravy – odbor civilního letectví, jako věcně a místně příslušný správní úřad dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. h) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě žádosti Letecké amatérské asociace České republiky rozhodlo takto:

Letecká amatérská asociace České republiky, IČ: 48 13 74 81, se sídlem Praha 10 - Hostivař, Ke Kablu 289, PSČ 102 00, zaregistrovaná Ministerstvem vnitra v rejstříku občanských sdružení pod číslem VSC/1-17 223/92-R, se dle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pověřuje výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení.

1) Letecká amatérská asociace České republiky (dále jen „pověřená osoba“) vykonává činnosti uvedené v ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro následující druhy sportovních létajících zařízení dle ustanovení § 81 odst. 2 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů:

a) padákový kluzák,

b) závěsný kluzák,

c) ultralehký letoun,

d) motorový padákový kluzák,

e) motorový závěsný kluzák,

f) ultralehký motorový vírník,

g) ultralehký vrtulník.

2) Toto pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti:

a) bezmotorových sportovních létajících zařízení uvedených v článku 1) písm. a) a b), která jsou konstruována jako pozemní a bezmotorová,

b) motorových sportovních létajících zařízení uvedených v článku 1) písm. c) až g), která jsou konstruována jako pozemní a jsou vybavena jedním pístovým motorem nebo elektromotorem.

3) Toto rozhodnutí o pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti sportovních létajících zařízení uvedených v článku 1 (dále jen „předmětná SLZ“) postavených amatérsky nebo vyrobených profesionálně na území České republiky, a to buď jako komplet nebo ve stavebnici určené k sestavení.

4) Toto rozhodnutí o pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti předmětných SLZ vyrobených a schválených k provozu v zahraničí, která byla na území České republiky dovezena kompletní nebo ve stavebnici určené k sestavení.

5) O oprávnění Letecké amatérské asociace České republiky k ověřování letové způsobilosti předmětných SLZ, která jsou konstruována jiným způsobem, bude v konkrétním případě rozhodnuto Ministerstvem dopravy na základě žádosti stavitele nebo výrobce sportovního létajícího zařízení podané prostřednictvím Letecké amatérské

asociace České republiky, a to ještě před zahájením stavby takového sportovního létajícího zařízení nebo před realizací jeho dovozu ze zahraničí.

6) Toto rozhodnutí o pověření neopravňuje k samostatnému ověřování letové způsobilosti ultralehkých vrtulníků. Podmínkou pro ověřování letové způsobilosti ultralehkých vrtulníků je jejich profesionální výroba a předcházející získání zahraniční certifikace, nebo získání obdobného průkazu ověřujícího letovou způsobilost ultralehkého vrtulníku v zahraničí.

7) Toto rozhodnutí o pověření neopravňuje ke schvalování a ověřování funkčnosti zařízení, na jehož indikaci závisí podélné a výškové rozestupy takto vybaveného sportovního létajícího zařízení od ostatního leteckého provozu, nebo na jehož indikaci závisí splnění pokynu vydaného osobou zajišťující letové provozní služby ve smyslu ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zejména odpovídačů sekundárního radaru, navigačních přístrojů VOR, přijímačů signálů traťových návěstidel a dalších zařízení. Uživatel sportovního létajícího zařízení smí používat uvedená zařízení pouze v případě, že při jejich zástavbě a při jejich provozu bude postupováno podle zvláštního předpisu. Oprávnění k zástavbě a pravidelné kontrole funkčnosti výše uvedených zařízení instalovaných do předmětných SLZ může pověřená osoba vydat pouze osobě, která má k této činnosti oprávnění vydané Úřadem pro civilní letectví.

8) Toto pověření se nevztahuje na stanovení podmínek pro výběr a schvalování ploch pro vzlety a přistání shora uvedených sportovních létajících zařízení zřizovaných na vodní hladině. O podmínkách pro výběr a schvalování ploch pro vzlety a přistání shora uvedených sportovních létajících zařízení zřizovaných na vodní hladině bude rozhodovat Ministerstvo dopravy individuálně na základě žádosti pověřené osoby.

9) Pověřená osoba oznámí Ministerstvu dopravy odpovědnou osobu určenou k zajištění výkonu státní správy v oblasti sportovních létajících zařízení v rozsahu tohoto pověření do 10 dnů od nabytí jeho účinnosti.

10) Pověřená osoba postupuje podle prováděcích předpisů, které vydává a které podrobněji upravují jednotlivé její činnosti v rámci výkonu státní správy. Jedna sada všech předpisů vydávaných pověřenou osobou je v ověřeném znění uložena na Ministerstvu dopravy.

11) Pověřená osoba vykonává v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 písm. a), c) a k) zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dohled nad činností pilotů, stavitelů, výrobců a dalších uživatelů předmětných SLZ prostřednictvím odborně způsobilých osob dle ustanovení § 84a téhož zákona.

a) V rámci tohoto dohledu a v zájmu prevence vzniku nehod a incidentů způsobených předmětnými SLZ a prevence vzniku škod je pověřená osoba oprávněna prostřednictvím odborně způsobilých osob dle ustanovení § 84a zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provádět systematické či namátkové kontroly provozu, stavby a výroby předmětných SLZ. V případě zjištění nedostatků, které mohou negativně ovlivnit bezpečnost provozu sportovních létajících zařízení, je pověřená osoba oprávněna přijmout opatření ke zvýšení bezpečnosti a k odvrácení škod.

b) Při výkonu kontroly provozu se pověřená osoba zaměřuje na kontrolu žáků, pilotů, instruktorů a středisek pilotního výcviku sportovních létajících zařízení a dodržování podmínek pro bezpečné provedení letu a dalších podmínek stanovených ve všeobecných pravidlech létání a předpisech vydávaných pověřenou osobou.

12) Pověřená osoba je v rámci tohoto pověření povinna:

a) Oznamovat Ministerstvu dopravy změnu odpovědné osoby určené k zajištění výkonu státní správy dle článku 9.

b) Předkládat změny předpisů, které podléhají schvalování dle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 49/ /1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvu dopravy nejméně 30 dní před jejich provedením.

c) Jmenovat do funkcí inspektorů provozu a inspektorů techniky odborně způsobilé osoby zajišťující v souladu s bodem 11 tohoto pověření dohled nad činností uživatelů předmětných SLZ a předložit jejich seznam Ministerstvu dopravy.

d) Poskytovat Ministerstvu dopravy na vyžádání údaje z evidence předmětných druhů SLZ a evidence vydaných průkazů způsobilosti jejich uživatelů.

e) Oznamovat Ministerstvu dopravy závažnější případy odůvodňující podezření, že došlo uživateli SLZ ke spáchání správního deliktu, zejména případy, kdy činností uživatelů SLZ došlo k ohrožení života a zdraví, případně majetku třetích osob.

f) Zajistit dostupnost předpisů, výcvikových osnov či jiných postupů vydávaných pověřenou osobou pro všechny jejich uživatele.

Dnem právní moci tohoto pověření pozbývá platnosti pověření vydané Ministerstvem dopravy – odborem civilního letectví rozhodnutím o pověření ze dne 18. listopadu 2005, č. j. 1359/2005-220-SP/3.

Odůvodnění

V rámci řízení žadatel o pověření prokázal, že splňuje veškeré náležitosti požadované zákonem č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy má pro ověřování letové způsobilosti v pověření uvedených druhů sportovních létajících zařízení a způsobilosti jejich uživatelů, včetně evidence a vydávání příslušných dokladů, odpovídající technické vybavení a způsobilý personál.

V souladu s ustanovením § 68 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podrobnější odůvodnění není třeba, protože se žadateli vyhovuje v plném rozsahu. Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ministr:

JUDr. **Bárta** v. r.

262

SDĚLENÍ

Ministerstva dopravy

Ministerstvo dopravy vydalo dne 3. března 2010 na základě ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí o pověření Aeroklubu České republiky výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení (č. j. 94/2010-220-SP/3), které nabylo právní moci dne 3. března 2010. Znění uvedeného rozhodnutí je následující:

Ministerstvo dopravy – odbor civilního letectví, jako věcně a místně příslušný správní úřad dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. h) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě žádosti Aeroklubu České republiky rozhodlo takto:

Aeroklub České republiky, IČ: 00 53 74 03, se sídlem Praha 4 - Spořilov, U mlýna 3, PSČ 141 00, se dle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pověřuje výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení, tedy ověřováním jejich letové způsobilosti a způsobilosti pilotů, stavitelů, výrobců a dalších uživatelů sportovních létajících zařízení, včetně evidence a vydávání příslušných dokladů.

1) Aeroklub České republiky (dále jen „pověřená osoba“) vykonává činnosti uvedené v ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro sportovní padáky a jejich součásti, čímž se rozumí hlavní padáky, záložní padáky a jejich nosné postroje (dále jen „sportovní padáky“).

2) Toto rozhodnutí o pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti sportovních padáků vyrobených na území České republiky, jakož i sportovních padáků vyrobených a schválených k provozu v zahraničí, které byly na území České republiky dovezeny.

3) Pověřená osoba oznámí Ministerstvu dopravy odpovědnou osobu určenou k zajištění výkonu státní správy v oblasti sportovních létajících zařízení v rozsahu tohoto pověření do 10 dnů od nabytí jeho účinnosti.

4) Pověřená osoba postupuje podle prováděcích předpisů, které vydává a které podrobněji upravují jednotlivé její činnosti v rámci výkonu státní správy. Jedna sada všech předpisů vydávaných pověřenou osobou je v ověřeném znění uložena na Ministerstvu dopravy.

5) Pověřená osoba vykonává v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 písm. a) a k) zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dohled nad činností parašutistů, výrobců a dalších uživatelů sportovních padáků prostřednictvím odborně způsobilých osob dle ustanovení § 84a téhož zákona.

a) V rámci tohoto dohledu a v zájmu prevence vzniku nehod a incidentů v parašutistickém provozu a prevence vzniku škod je pověřená osoba oprávněna prostřednictvím odborně způsobilých osob dle ustanovení § 84a zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provádět systematické či namátkové kontroly provozu a výroby sportovních padáků. V případě zjištění nedostatků, které mohou negativně ovlivnit bezpečnost parašutistického provozu, je pověřená osoba oprávněna přijmout opatření ke zvýšení bezpečnosti a k odvrácení škody.

b) Při výkonu kontroly provozu se pověřená osoba zaměřuje zejména na kontrolu dodržování pravidel pro provádění seskoků sportovním padákem a postupů pro výkon dalších činností souvisejících s používáním sportovního padáku tak, jak je uvedeno ve všeobecných pravidlech létání a předpisech vydávaných pověřenou osobou, včetně kontroly činnosti instruktorů a středisek pro poskytování výcviku.

6) Pověřená osoba je v rámci tohoto pověření povinna:

a) Oznamovat Ministerstvu dopravy změnu odpovědné osoby určené k zajištění výkonu státní správy dle článku 3.

b) Předkládat změny předpisů, které podléhají schvalování dle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 49/ /1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvu dopravy nejméně 30 dní před jejich provedením.

c) Jmenovat do funkcí inspektorů provozu a inspektorů techniky odborně způsobilé osoby zajišťující v souladu s bodem 5 tohoto pověření dohled nad činností uživatelů sportovních padáků a předložit jejich seznam Ministerstvu dopravy.

d) Poskytovat Ministerstvu dopravy na vyžádání údaje z evidence předmětných druhů SLZ a evidence vydaných průkazů způsobilosti jejich uživatelů.

e) Oznamovat Ministerstvu dopravy závažnější případy odůvodňující podezření, že došlo uživateli SLZ ke spáchání správního deliktu, zejména případy, kdy činností uživatelů SLZ došlo k ohrožení života a zdraví, případně majetku třetích osob.

f) Zajistit dostupnost předpisů, výcvikových osnov či jiných postupů vydávaných pověřenou osobou pro všechny jejich uživatele.

7) Pověřená osoba je dále oprávněna:

a) Vyhlašovat veřejné parašutistické soutěže, kterých se zúčastní výhradně uživatelé sportovních padáků, a povolovat seskoky parašutistů mimo letiště.

b) V oblasti zachování způsobilosti záchranných pilotních padáků u provozovatelů v České republice vykonávat tyto činnosti:

i) provozní ověřování způsobilosti záchranných pilotních padáků v souladu s průvodní technickou dokumentací – padákovými záznamníky záchranných pilotních padáků,

ii) provádění prohlídek a balení záchranných pilotních padáků dle technických popisů,

iii) provádění školení, přezkušování a přiznávání kvalifikací pro žadatele o získání oprávnění k balení jednotlivých typů záchranných pilotních padáků.

Výše uvedené činnosti musí být vykonávány v souladu se změnovou službou a podle pokynů oprávněného výrobce záchranných pilotních padáků. Typový doklad způsobilosti záchranného padáku, tj. souhlas s použitím výrobku v civilním letectví a příslušné oprávnění výrobce či opravce, může vydat pouze Ministerstvo dopravy.

Dnem právní moci tohoto pověření pozbývá platnosti pověření vydané Ministerstvem dopravy – odborem civilního letectví rozhodnutím ze dne 9. prosince 2005, č. j. 1456/2005-220-SP/3.

Odůvodnění

V rámci řízení žadatel o pověření prokázal, že splňuje veškeré náležitosti požadované zákonem č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy má pro ověřování letové způsobilosti sportovních padáků a způsobilosti jejich uživatelů, včetně evidence a vydávání příslušných dokladů, odpovídající technické vybavení a způsobilý personál.

V souladu s ustanovením § 68 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podrobnější odůvodnění není třeba, protože se žadateli vyhovuje v plném rozsahu. Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ministr:

JUDr. **Bárta** v. r.

263

SDĚLENÍ

Ministerstva dopravy

Ministerstvo dopravy vydalo dne 3. března 2010 na základě ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí o pověření Aeroklubu České republiky výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení (č. j. 94/2010-220-SP/2), které nabylo právní moci dne 3. března 2010. Znění uvedeného rozhodnutí je následující:

Ministerstvo dopravy – odbor civilního letectví, jako věcně a místně příslušný správní úřad dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. h) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě žádosti Aeroklubu České republiky rozhodlo takto:

Aeroklub České republiky, IČ: 00 53 74 03, se sídlem Praha 4 - Spořilov, U mlýna 3, PSČ 141 00, se dle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pověřuje výkonem státní správy ve věcech sportovních létajících zařízení, tedy ověřováním jejich letové způsobilosti a způsobilosti pilotů, stavitelů, výrobců a dalších uživatelů sportovních létajících zařízení, včetně evidence a vydávání příslušných dokladů.

1) Aeroklub České republiky (dále jen „pověřená osoba“) vykonává činnosti uvedené v ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro následující druhy sportovních létajících zařízení dle ustanovení § 81 odst. 2 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů:

a) ultralehký kluzák a

b) motorový ultralehký kluzák.

2) Toto pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti motorových sportovních létajících zařízení uvedených v článku 1) písm. b), která jsou vybavena jedním pístovým motorem.

3) Toto rozhodnutí o pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti sportovních létajících zařízení uvedených v článku 1) (dále jen „předmětná SLZ“), postavených amatérsky nebo vyrobených profesionálně na území České republiky, a to buď jako komplet nebo ve stavebnici určené k sestavení.

4) Toto rozhodnutí o pověření opravňuje k ověřování letové způsobilosti předmětných SLZ vyrobených a schválených k provozu v zahraničí, která byla na území České republiky dovezena kompletní nebo ve stavebnici určené k sestavení.

5) Toto rozhodnutí o pověření neopravňuje ke schvalování a ověřování funkčnosti zařízení, na jehož indikaci závisí podélné a výškové rozestupy takto vybaveného sportovního létajícího zařízení od ostatního leteckého provozu, nebo na jehož indikaci závisí splnění pokynu vydaného osobou zajišťující letové provozní služby ve smyslu ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zejména odpovídačů sekundárního radaru, navigačních přístrojů VOR, přijímačů signálů traťových návěstidel a dalších zařízení. Pilot či jiný uživatel předmětných SLZ smí používat výše uvedená zařízení pouze v případě, že při jejich zástavbě a při jejich provozu bude postupováno podle zvláštního předpisu.

6) Pověřená osoba oznámí Ministerstvu dopravy odpovědnou osobu určenou k zajištění výkonu státní správy v oblasti sportovních létajících zařízení v rozsahu tohoto pověření do 10 dnů od nabytí jeho účinnosti.

7) Pověřená osoba postupuje podle prováděcích předpisů, které vydává a které podrobněji upravují jednotlivé

její činnosti v rámci výkonu státní správy. Jedna sada všech předpisů vydávaných pověřenou osobou je v ověřeném znění uložena na Ministerstvu dopravy.

8) Pověřená osoba vykonává v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 písm. a), c) a k) zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dohled nad činností pilotů, stavitelů, výrobců a dalších uživatelů předmětných SLZ prostřednictvím odborně způsobilých osob dle ustanovení § 84a téhož zákona.

a) V rámci tohoto dohledu a v zájmu prevence vzniku nehod a incidentů způsobených předmětnými SLZ a prevence vzniku škod je pověřená osoba oprávněna prostřednictvím odborně způsobilých osob dle ustanovení § 84a zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provádět systematické či namátkové kontroly provozu, stavby a výroby předmětných SLZ. V případě zjištění nedostatků, které mohou negativně ovlivnit bezpečnost provozu sportovních létajících zařízení, je pověřená osoba oprávněna přijmout opatření ke zvýšení bezpečnosti a k odvrácení škody.

b) Při výkonu kontroly provozu se pověřená osoba zaměřuje na kontrolu žáků, pilotů, instruktorů a dodržování podmínek pro bezpečné provedení letu a dalších podmínek stanovených ve všeobecných pravidlech létání a předpisech vydávaných pověřenou osobou.

9) Pověřená osoba je v rámci tohoto pověření povinna:

a) Oznamovat Ministerstvu dopravy změnu odpovědné osoby určené k zajištění výkonu státní správy dle článku 6.

b) Předkládat změny předpisů, které podléhají schvalování dle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 49/ /1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvu dopravy nejméně 30 dní před jejich provedením.

c) Jmenovat do funkcí inspektorů provozu a inspektorů techniky odborně způsobilé osoby zajišťující v souladu s bodem 8 tohoto pověření dohled nad činností uživatelů předmětných SLZ a předložit jejich seznam Ministerstvu dopravy.

d) Poskytovat Ministerstvu dopravy na vyžádání údaje z evidence předmětných druhů SLZ a evidence vydaných průkazů způsobilosti jejich uživatelů.

e) Oznamovat Ministerstvu dopravy závažnější případy odůvodňující podezření, že došlo uživateli SLZ ke spáchání správního deliktu, zejména případy, kdy činností uživatelů SLZ došlo k ohrožení života a zdraví, případně majetku třetích osob.

f) Zajistit dostupnost předpisů, výcvikových osnov či jiných postupů vydávaných pověřenou osobou pro všechny jejich uživatele.

Dnem právní moci tohoto pověření pozbývá platnosti pověření vydané Ministerstvem dopravy – odborem civilního letectví rozhodnutím ze dne 9. prosince 2005, č. j. 1455/2005-220-SP/3.

Odůvodnění

V rámci řízení žadatel o pověření prokázal, že splňuje veškeré náležitosti požadované zákonem č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy má pro ověřování letové způsobilosti v pověření uvedených druhů sportovních létajících zařízení a způsobilosti jejich uživatelů, včetně evidence a vydávání příslušných dokladů, odpovídající technické vybavení a způsobilý personál.

V souladu s ustanovením § 68 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podrobnější odůvodnění není třeba, protože se žadateli vyhovuje v plném rozsahu. Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ministr:

JUDr. **Bárta** v. r.

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Pány 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2010 činí 6 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Pány 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4**: SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8**: Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po–pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.